

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl předsedkyní senátu JUDr. Helenou Nebesařovou jako samosoudkyní v právní věci

žalobce: **T. Z.**, nar. xxx
bytem xxx
zast. JUDr. Danem Dvořáčkem, advokátem
sídlem Opletalova 1284/37, Praha 1

proti

žalovaným: 1) **Euro-bit Trade s.r.o.**, IČO: 26003678
sídlem Balbínova 206/16, Praha 2
2) **D. T.**, nar. xxx
bytem xxx
oba zast. Mgr. Pavlem Krausem, advokátem
Jitřní 558/8, Praha 4

o náhradu škody ve výši 38 821 323,70 Kč s přísl.

takto:

- I. Žalovaní 1) a 2) jsou povinni zaplatit žalobci částku 4 138 506 Kč se zákonným úrokem z prodlení od 10.2.2021 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku s tím, že plněním jednoho ze žalovaných zanikne v rozsahu tohoto plnění povinnost druhého žalovaného.
- II. Pokud bylo požadováno další příslušenství z částky 4 138 506 Kč, žaloba se v této části zamítá.
- III. Žaloba se do částky 34 682 817,70 Kč s požadovaným zákonnými úroky z prodlení z této částky zamítá.
- IV. Žalobce je povinen zaplatit žalovaným 1) a 2) náhradu nákladů řízení dohromady v částce 693 522 Kč k rukám právního zástupce Mgr. Pavla Krause do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- V. Žalovaní 1) a 2) jsou povinni zaplatit státu soudní poplatek ve výši 206 925 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobce se podanou žalobou dne 7.8.2018 domáhal s odkazem na ust. § 147 IZ po žalovaných zaplacení náhrady škody. V žalobě uvedl, že žalovaný 1) podal dne 18.4.2017 návrh na zahájení insolvenčního řízení na žalobce. Návrh podepsal žalovaný 2) jako jednatel žalovaného 1). Usnesením č.j. zdejšího soudu č.j. MSPH 96 INS 8188/2017-A-18 ze dne 8.2.2018 ve spojení s potvrzujícím usnesením Vrchního soudu v Praze ze dne 9.4.2018 byl insolvenční návrh žalovaného 1) odmítnut.

Žalobce původně požadoval náhradu škody v celkové výši 75 001 300 Kč. V průběhu řízení vzal žalobu částečně zpět s tím, že požadoval náhradu škody v příčinné souvislosti se zahájením insolvenčního řízení na základě návrhu žalovaného 1) v celkové výši 38 821 323,70 Kč. Požadovaná výše škody se skládá z následujících dílčích nároků:

1. Škoda vzniklá zmařením prodeje pozemků v k.ú. Xxx společnosti Timmer a.s. za sjednanou cenu 2 985 000 Kč. Předmětné pozemky byly nakonec prodány se ztrátou až v insolvenčním řízení za částku 1 947 087 Kč (výnos dražby 1 722 436,13 Kč). Žalobci tak vznikla škoda ve výši 1 262 563,87 Kč. V této souvislosti žalobce uvedl, že uzavřel s panem Františkem W.em (statutárním zástupcem) Smlouvu o smlouvě budoucí ohledně kupní smlouvy týkající se předm. pozemků, jejichž byl žalobce vlastníkem, a to za výše uvedenou kupní cenu. Kupující od Smlouvy o smlouvě budoucí odstoupil z důvodu zahájení insolvenčního řízení proti žalobci.
2. Škoda vzniklá zmařením prodeje spoluvlastnického podílu na pozemku p.č. xxx v k.ú. Xxx zájemci Galexum Holding AG se sídlem ve Švýcarsku za sjednanou cenu 25 253 592 Kč.

Z toho mělo žalobci připadnout s ohledem na velikost podílu 51 % celkem 12 879 331,92 Kč. S ohledem na znalecký posudek Ing. Evy Valentové č. 752-73/2021 ze dne 23.11.2021 (spoluvlastnický podíl oceněn částkou 1 430 000 Kč) vznikla žalobci škoda ve výši 11 349 331,92 Kč. Žalobce k tomuto nároku uvedl, že s uvedenou společností uzavřel dne 30.3. 2017 smlouvu o smlouvě budoucí na koupi předm. spoluvlastnického podílu za podmínky, že kupní smlouva bude uzavřena do 31.12.2017. Po podání insolvenčního návrhu společnost Galexum Holding AG dne 26.1.2018 od Smlouvy o smlouvě budoucí odstoupila z důvodu již téměř rok probíhajícího insolvenčního řízení na žalobce.

3. Škoda vzniklá zmařením prodeje pozemků v k.ú. xxx a v k.ú. xxx za kupní cenu 3 601 600 Kč. Tyto nemovitosti byly následně prodány v dražbě se ztrátou za cenu 655 111 Kč (xxx) a za cenu 44 867 Kč (xxx). Škoda tak činí rozdíl v celkové výši 2 901 662 Kč. Žalobce odkázal na kupní smlouvy ze dne 6.3.2017 uzavřené se společností KORAMO s.r.o. s tím, že kupující smlouvy vypověděl s odůvodněním probíhajícího insolvenčního řízení.
4. Škoda vzniklá zmařením koupě pozemku s domem v k.ú. Xxx prostřednictvím společnosti ARUBENOLA s.r.o. Tato společnost měla dle uzavřené smlouvy o smlouvě budoucí nemovitost zakoupit od Ing. L. S. coby insolvenčního správce dlužnice A. K. a následně je prodat za identickou cenu 16 000 000 Kč žalobci. Insolvenční správce na základě pokynu zajištěného věřitele odstoupil dne 9.5.2017 od Smlouvy o smlouvě budoucí kupní ze dne 24.11.2016 se společností ARUBENOLA s.r.o. a zaplacenou zálohu v částce 50 000 Kč započítal na smluvní pokutu sjednanou ve smlouvě. Zmařením obchodu utrpěl žalobce škodu spočívající v uhrazené smluvní pokutě 776 000 Kč a dále zmařením výnosu z nárůstu ceny nemovitosti v čase. Nemovitost byla následně prodána jinému zájemci za 20 000 Kč. Žalobce tedy utrpěl škodu v ušlém zisku 4 776 000 Kč.
5. Žalobce dále požadoval po žalovaných náhradu škody – ušlý zisk ze ztráty zaměstnání v částce 18 465 505,91 Kč s následujícím odůvodněním. Žalobce uzavřel dne 12.3.2017 pracovní smlouvu se společností Xxx Holding AG se sídlem v Lichtenštejnském knížectví na pozici xxx. Podmínkou pro výkon xxx bylo provedení do lichtenštejnského obchodního rejstříku, v opačném případě se pracovní smlouva stala od počátku neplatnou. Pracovní smlouva byla uzavřena na dobu neurčitou a strany sjednaly roční pevnou hrubou mzdu ve výši 237 000 CHF a pravidelný bonus podle předpisů zaměstnavatele. Podáním insolvenčního návrhu se žalobce stal nezpůsobilým k zápisu do lichtenštejnského obchodního rejstříku. Z uvedených důvodů v příčinné souvislosti s probíhajícím insolvenčním řízením na žalobce společnost Xxx Holding AG pracovní smlouvu s okamžitou účinností žalobci vypověděla. Žalobce vyčíslil náhradu škody za období pěti let následovně. Pracovní poměr měl započítat dne 1.4.2017. Příjem z pracovní smlouvy by činil za dobu pěti let 1 185 000 CHF tj. 27 892 530 Kč. Žalobce odečetl výděly, kterých dosáhl z jiných pracovních poměrů v rozhodné době: v období 1.9.2015 do 30.3.2019 pracoval u Ospelt & Partner Attorneys at Law s.r.o. za mzdu 120 000 Kč měsíčně; za relevantní období 1.4.2017 – 30.3.2019 mzda činila celkem 2 880 000 Kč. Za další období žalobce započítal výdělek u ATU Emporio Treuhand GmbH (pracovní poměr od 15.10.2019 – 1.4.2021) za období 17,5 měsíců v částce 6 052 726,09 Kč a za období 1.4.2021 – 2.6.2021 roční odměnu z pracovního poměru u Global F&B Development Anstalt v částce 494 289 Kč.
6. Žalobce dále požadoval náhradu škody za právní pomoc v insolvenčním řízení, kterou mu poskytli advokáti JUDr. Mgr. Pavel Škvára a JUDr. Dalibor Kales a VFH Vašíček a partneři s.r.o., advokátní kancelář, kteří připravili podání k očekávanému dokazování a procesní strategii, a to v celkové výši 66 300 Kč.

Žalovaní navrhli zamítnutí žaloby. Předně namítli, že insolvenční návrh byl podán důvodně, což podrobně rozvedli. Zdůraznili, že zahájení a vedení insolvenčního řízení nebránilo žalobci nabývat jakýkoliv majetek. K požadovanému nároku 1. odkázali na ust. § 11a/1 EŘ s tím, že s účinky

10.3.2017 byla vůči žalobci zahájena exekuce vedená soudním exekutorem Marcelem Smékalem pod č.j. EX 00188/2017, žalobce tudíž min. od tohoto data nesměl nakládat se svým majetkem. Nemohla mu tudíž vzniknout škoda v souvislosti s podáním insolvenčního návrhu, neboť v nakládání s majetkem byl omezen v důsledku vedené exekuce. Nadto uvedená smlouva o smlouvě budoucí neobsahovala ujednání o tom, že by budoucí prodávající byl oprávněn odstoupit od této smlouvy v důsledku podání insolvenčního návrhu na žalobce. Nehledě na uvedené odstoupení nebyla v daném případě zaslána výzva k uzavření kupní smlouvy a tím smlouva o smlouvě budoucí pozbyla platnosti od samého počátku. Zjevně tedy chybí příčinná souvislost mezi následkem a porušením právní povinnosti žalovanými.

K nároku 2. žalovaní namítli, že i v tomto případě byl žalobce omezen v nakládání se svým majetkem, kdy byl navíc omezen i tím, že s právními účinky ke dni 10.3.2017 vázl na této nemovitosti i zápis exekučního příkazu k prodeji této nemovitosti od soudního exekutora JUDr. Smékala, přičemž s právními účinky ke dni 5.5.2015 na této nemovitosti vázlo i v rozhodné době i omezení spočívající v zákazu zcizení nemovitosti po dobu trvání zástavního práva ve prospěch p. A. D.. Žalobce ničím nedokládá ani netvrdí, že by jmenovaný umožnil žalobci zcizit uvedenou nemovitost. K tomuto nároku žalovaní dále namítli, že i v tomto případě nebyla doložena výzva k uzavření kupní smlouvy, což ostatně žalobce ani netvrdil. Žalovaní tedy uzavřeli, že žalobce neprokazuje splnění zákonných předpokladů k náhradě škody resp. neprokazuje příčinnou souvislost mezi žalobcem tvrzeným následkem a porušením právní povinnosti žalovanými.

Žalovaní k nároku 3. namítli, že i v tomto případě byl žalobce omezen v nakládání se svým majetkem dle § 44a EŘ s účinky od 10.3.2017. Dále ve vztahu k tomuto nároku zdůraznili, že žalobce k důkazu nepředložil ke svým tvrzením žádnou listinu, nárok tudíž není ničím doložen.

Ve vztahu k nároku 4. žalovaní namítli, že žalobce ničím nedoložil tvrzený smluvní vztah mezi ním a společností ARUBENOLA s.r.o. stejně tak nedoložil, že by měl kupce, který by předm. nemovitost koupil za vyšší jím tvrzenou cenu. Nedoložil ani na základě jako skutečnosti (právního titulu) byl povinen uhradit smluvní pokutu společnosti ARUBENOLA s.r.o. Není tudíž ani v tomto případě prokázána příčinná souvislost mezi žalobcem tvrzeným následkem a porušením právní povinnosti žalovanými.

Dle žalovaných není důvodná žaloba ani u nároku 5. týkající se tvrzeného ušlého zisku ze ztráty zaměstnání. Odkázali na vyžádanou právní analýzu právního řádu Lichtenštejnska s tím, že ač v tom ode dne 12.3.2017 nic nebránilo, nebyl ani podán návrh na zápis žalobce do obchodního rejstříku Lichtenštejnského knížectví jako vedlejšího jednatele, když takový návrh se dal očekávat nejpozději ke dni vzniku pracovního poměru tj. ke dni 1.4.2017. Insolvenční návrh byl podán až dne 19.4.2017. Lze tedy dovodit závěr, že žalobce neměl nárok na žádnou mzdu z titulu uvedené pracovní smlouvy, neboť pracovní smlouva byla zrušena od samého počátku se zpětnou účinností a to z důvodu, že nikdy nebyl podán návrh na zápis žalobce jako vedlejšího jednatele a ani nikdy nebyl takto žalobce zapsán v obchodním rejstříku Lichtenštejnského knížectví. Žalovaní nadto namítli, že žalobce požaduje ušlou mzdu za období pěti let, ačkoliv insolvenční řízení bylo v rejstříku vedeno počínaje dnem 19.4.2017 a konče dnem 19.4.2018. Žalovaní z uvedených důvodů namítli, že ani k tomuto nároku nejsou splněny zákonné předpoklady pro to, aby žalovaný 1) odpovídal za žalobcem tvrzenou škodu a aby žalovaný 2) za tuto tvrzenou škodu ručil, neboť zde zjevně chybí nejenom následek, ale i příčinná souvislost mezi následkem a porušením právní povinnosti.

Žalovaní navrhl zamítnutí žaloby i co do požadovaného nároku 6. s tím, že žalobce neoznačil žádný důkaz nejenom o tom, že uvedené náklady za právní zastoupení skutečně uhradil, ale že vznikly v příčinné souvislosti s porušením právní povinnosti žalovaných.

V průběhu řízení žalovaní vznesli dle ust. § 98 o.s.ř. kompenzační námitku započtení – obranu co do částky 16 000 000 Kč z titulu avalování blankosměnky vlastní žalobcem, kterou vystavila dne 4.4.2016 v Kutné hoře společnost KORAMO s.r.o. jako výstavce na řad žalovaného 1). Vzhledem k tomu, že výstavce neplnil své závazky vzniklé na základě smlouvy o spolupráci a dostal se do prodlení již dne 6.5.2016, což bylo m.j. i důvodem vedení insolvenčního řízení s výstavcem vedeného u Krajským soudem v Praze pod č.j. KSPH 64 INS 8038/2017, vzniklo příjemci (žalovanému 1) právo vyplnit údaj splatnosti a směnečnou sumu do uvedené blankosměnky. Žalovaný 1) proto do data splatnosti vyplnil v souladu s uvedeným směnečným vyplňovacím prohlášením datum 4.5.2022 a do směnečné sumy částku 16 000 000 Kč. Žalovaní s odkazem na § 78/1, § 28/1 a § 32/1 z.č. 191/1950 Sb. zdůraznili, že pro žalobce platí, že je jako směnečný rukojmí uvedená směnka zavázán jako ten, za koho se zaručil.

Žalobce neuznal obranu žalovaného jako důvodnou. Předně namítl, že směnka vystavená společností KORAMO s.r.o. na řad žalovaného 1) nemá vliv na žalobní nároky vůči žalovanému 2). Žalobce má za to, že směnka je z několika důvodů neplatná (neurčitost platebního místa a rozpor platebního místa s domicilem směnky), což podrobně odůvodnil. Nadto nárok splatný v květnu 2016 je již promlčen. Za zásadní považuje žalobce dále skutečnost, že v řízení nebyl žalovaným předložen originál směnky. Žalobce dále namítnul, že směnka je vyplněna v rozporu s vyplňovacím prohlášením, které je v části směnečné sumy neurčité a tedy neplatné. Směnečné prohlášení určuje, že od sumy do směnky vyplňované mají být odečteny „jednotlivé již uhrazené splátky vyplývající z předm. smlouvy o spolupráci, neuvádí však, jak bude stanovena původní částka, od které se má odečítat. Stanoví pouze, že maximální částka činí 16 000 000 Kč. Pokud by soud dospěl k závěru, že předložená směnka platně kryje pohledávku žalovaného a) vůči společnosti KORAMO s.r.o., a že žalobce je platným avalem takové směnky, žalobce namítá, že tato pohledávka neexistuje, což blíže rozvedl. Nadto žalovaný 1) svou tvrzenou pohledávku přihlásil do konkurzního řízení ve výši 4,4 mil. Kč. I kdyby byla pohledávka po právu, nepředstavuje 16 mil. Kč vyplněných do směnky. Směnka je tak vyplněna v rozporu s vyplňovacím oprávněním (pokud by toto vůbec obstálo). Žalobce v této souvislosti odkázal na ust. § 1987 obč. zák. s tím, že namítaná pohledávka žalovaného 1) je nejistá a neurčitá, není tudíž způsobilá k započtení.

Z insolvenčního spisu, vedeného u zdejšího soudu pod sp.zn. MSPH 96 INS 8188/2017 bylo zjištěno, že žalovaný 1), zastoupen žalovaným 2) jako jednatelem podal dne 10.4.2017 u Krajského soudu v Praze na žalobce návrh na zahájení insolvenčního řízení, V odůvodnění odkázal na pohledávku ve výši 4 473 533,38 Kč vzniklou z titulu Smlouvy o spolupráci uzavřené dne 5.4.2016 mezi navrhovatelem (na straně věřitelů) a společností KORAMO s.r.o., přičemž dlužník T. Z. je ručitelem společnosti KORAMO s.r.o. Následně byla věc postoupena Městskému soudu v Praze jako místně příslušnému. Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 8.2.2018 ve spojení s potvrzujícím usnesením Vrchního soudu v Praze č.j. 4 VSPH 463/2018-A-26 ze dne 9.4.2018 (právní moc 11.4.2018) byl insolvenční návrh odmítnut. Z odůvodnění usnesení vyplývá, že důvodem odmítnutí insolvenčního návrhu byla skutečnost, že žalovaný 1) přes výzvu soudu ke svému návrhu nedoložil žádné listiny prokazující existenci jednotlivých tvrzených pohledávek za dlužníkem.

Podle ust. § 147/1 IZ bylo-li řízení o insolvenčním návrhu zastaveno nebo byl-li insolvenční návrh odmítnut vinou insolvenčního navrhovatele, má osoba, které zahájením insolvenčního řízení a opatřeními přijímanými jeho průběhu vznikla škoda nebo jiná újma právo na náhradu takové škody nebo jiné újmy vůči insolvenčnímu navrhovateli. V pochybnostech se má za to, že insolvenční navrhovatel zavinil zastavení insolvenčního řízení nebo odmítnutí insolvenčního návrhu. Odstavec 2 cit. ustanovení upravuje podmínky práva na náhradu škody pokud insolvenční návrh byl zamítnut.

Na základě shora uvedených zjištění dospěl soud k závěru, že žaloba je do základu důvodná, neboť žalovaný 1) zavinil, že insolvenční návrh byl odmítnut. Argumentace žalovaných, že návrh byl podán důvodně, nemá ve vztahu k projednávané věci s ohledem na obsah ust. § 147/1 IZ žádnou právní relevanci, neboť se v daném případě nejedná o zamítnutí návrhu. Pasivní legitimace žalovaného 2) jako ručitele je dána ust. § 147/3 IZ. Soud dále uvádí, že žaloba byla podána dle odst. 4 cit. ustanovení včas, tedy ve lhůtě do 6ti měsíců od právní moci usnesení o odmítnutí insolvenčního návrhu. Soud s ohledem na uvedené závěry se dále zabýval dalšími předpoklady odpovědnosti žalovaných za škodu, tedy zda žalobce v řízení prokázal vznik tvrzené škody u jednotlivých uplatněných nároků, a to v přímé příčinné souvislosti s porušením právní povinnosti žalovaným 1) (zavinění odmítnutí insolvenčního návrhu).

K nároku 1. bylo zjištěno ze smlouvy o budoucí smlouvě kupní, že žalobce jako budoucí prodávající a společnost Timmer a.s. jako budoucí kupující uzavřeli dne 8.4.2017 tuto smlouvu, jejímž předmětem byl závazek smluvních strany uzavřít v budoucnu za podmínek v této smlouvě smlouvu kupní, jejímž předmětem bude převod nemovitostí v k.ú. Xxx (specifikovaných ve smlouvě), a to za kupní cenu 2 985 000 Kč bez DPH. Smluvní strany se zavázaly uzavřít kupní smlouvu nejpozději do 30.4.2017, a to na návrh budoucího kupujícího ve lhůtě 15ti pracovních dnů ode dne obdržení návrhu na uzavření Kupní smlouvy budoucím prodávajícím. Neobdrželi budoucí prodávající od budoucího kupujícího nejpozději do 30.4.2017 výzvu k uzavření kupní smlouvy, má se za to, že budoucí kupující platně odstoupil a tato pozbývá od samého počátku své platnosti. Z výpisu z katastru nemovitostí ke dni 19.4. 2017 vyplývá, že žalobce byl vlastníkem předm. nemovitostí v k.ú. Xxx, přičemž v katastru je vyznačena zahájená exekuce ze dne 24.2.2017 povinného T.e Z.a - soudní exekutor JUDr. Marcel Smékal č.j. 081EX-00188/2017, a to s právními účinky ke dni 14.3.2017. Z přípisu „Odstoupení od smlouvy o smlouvě budoucí“ ze dne 30.4.2017 bylo zjištěno, že F. W. za společnost Timmer a.s. sdělil žalobci, že z důvodu zahájení insolvenčního řízení odstupuje od předm. smlouvy o smlouvě budoucí, přičemž zároveň pro případ námítky nemožnosti odstoupit od smlouvy upozornil žalobce, že do 30.4.2017 nesplnil podmínku uzavřít kupní smlouvu do 30.4.2017. Z výpovědi svědka F. W. vyplynulo, že jednal za společnost Timmer a.s., přičemž vysvětlení žalobce o podaném insolvenčním návrhu, že se jednalo o omyl svědek neakceptoval a rozhodl se od smlouvy odstoupit. Zda žalobce či společnost Timmer a.s. vyzvali smluvní stranu k uzavření kupní smlouvy si svědek nepamatoval. O exekucích na žalobce svědek ničeho nevěděl.

Z výpisu z katastru nemovitostí k.ú. Xxx ke dni 19.4.2017 bylo zjištěno, že žalobce je vlastníkem nemovitostí parc. č. xxx, přičemž na nemovitosti vázne zástavní smluvní právo D. A. vůči povinnému T. Z. (smlouva o zřízení zástavního práva ze dne 30.4.2015 s právními účinky zápisu k 5.5.2015) a dále je zde vyznačeno zahájení exekuce soudního exekutora Marcela Smékala – shodně jak uvedeno shora s právními účinky od 10.3.2017. Ze smlouvy o smlouvě budoucí kupní ze dne 30.3.2017 bylo zjištěno, že žalobce jako budoucí prodávající uzavřel se společností Galexum Holding AG smlouvu o smlouvě budoucí na prodej spoluvlastnického podílu na pozemku p.č. xxx

v k.ú. Xxx za sjednanou cenu 25 253 592 Kč. Z obsahu této smlouvy vyplývá, že smluvní strany se zavázaly uzavřít kupní smlouvu nejpozději do 31.12.2017, a to na návrh budoucího kupujícího ve lhůtě 15 dnů ode dne obdržení návrhu na uzavření kupní smlouvy budoucím prodávajícím; neobdrží-li budoucí prodávající od budoucího kupujícího nejpozději do 31.12.2017 výzvu k uzavření kupní smlouvy, má se za to, že budoucí kupující od této smlouvy platně odstoupil a tato pozbývá platnosti od samého začátku. Z výpovědi svědka K. K. (zástupce společnosti budoucího kupujícího) vyplynulo, že budoucí kupující nevyzval žalobce k uzavření kupní smlouvy.

K nároku č.3 (k.ú. xxx) žalobce nepředložil k důkazu přes poučení soudem žádné listiny. Výslech navrhovaného svědka J. K. k tomuto nároku soud proto neprovedl, neboť by nemohl nahradit absenci relevantních listin. K tvrzenému nároku č. 4 žalobce pouze předložil smlouvu o smlouvě budoucí kupní uzavřenou mezi insolvenčním správcem Ing. L. S. jako budoucím prodávajícím a společností ARUBENOLA s.r.o. jako budoucím kupujícím ze dne 24.11.2016 týkající se nemovitosti v k.ú. Xxx a odstoupení od této smlouvy ze dne 24.7.2017 insolvenčním správcem z důvodu nezaplacení kupní ceny a dále odstoupení od smlouvy ze dne 25.11.2016 společností ARUBENOLA s.r.o. ze dne 15.5.2017. Svědkovi Ing. L. S. o smluvním vztahu mezi žalobcem a společností ARUBENOLA s.r.o není ničeho známo, pouze uvedl, že uvedená společnost nebyla konečným kupcem, předm. nemovitosti dle svědka koupil „nějaký Vietnamec“.

Z pracovní smlouvy uzavřené dne 12.3.2017 mezi společností Xxx Holding AG, Lichtenštejnské knížectví, jako zaměstnavatelem a žalobcem jako zaměstnancem bylo zjištěno, že počátek pracovního poměru začíná 1.4.2017 a sjednává se na dobu neurčitou. Od zkušební doby se upouští, pokud je zaměstnanec zapsán v lichtenštejnském obchodním rejstříku jako xxx. Pokud nebyl zápis v uvedeném rejstříku učiněn, je pracovní smlouva od začátku neplatná. Pracovní poměr byl sjednán na pozici „xxx“, případně xxx. Mzda byla sjednána ve výši 237 000 CHF brutto. Pracovní smlouvu za zaměstnavatele podepsali členové správní rady P. F. a K. K. s právem společného podepisování ve dvou. Z písemné výpovědi ze dne 18.5.2017 bylo zjištěno, že společnost Xxx Holding AG tímto vypovídá žalobci jako dodatečnému jednateli smlouvu ze dne 12.3.2017 s okamžitým účinkem, a to z důvodu řízení týkající se žalobce, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. MSPH 96/INS 8188/2017. Výpověď podepsal zmocněnec společnosti pan Uwe B.. Z výpovědi svědka K. K. vyplynulo, se žalobcem pracovní spolupracoval od roku 2015; žalobce pracoval v advokátní kanceláři svědka v Praze, neboť jako právník znal dobře české právo. Pro jeho odbornost, znalost českých poměrů a dobré zkušenosti s předchozí spolupráce uzavřela společnost Xxx Holding AG se žalobcem předm. pracovní smlouvu na pozici xxx. Svědek potvrdil, že smlouvu za společnost podepsal, neboť k tomu byl kompetentní. Svědek dále potvrdil, že jediným důvodem ukončení pracovní smlouvy se žalobcem bylo insolvenční řízení zahájené proti žalobci v Praze. V této souvislosti svědek zdůraznil, že celá záležitost se nepříjemně dotkla i jeho osoby, neboť žalobce na uvedenou funkci doporučil. Ve firmě se uvedená záležitost hodně řešila a s ohledem na ztrátu důvěry svědek vyloučil, že by po ukončení zápisu týkající se insolvenčního řízení bylo pro společnost Xxx Holding možné vztahy se žalobcem obnovit. Svědek dále potvrdil, že pan Uwe B. byl kompetentní výpověď žalobce podepsat.

Soud na základě shora provedeného dokazování dospěl k závěru, že žaloba je důvodná pouze z části, a to co do požadovaného nároku z titulu ušlého zisku ze ztráty zaměstnání. Žalobce výše provedenými listinami prokázal, že v přímé příčinné souvislosti s podáním insolvenčního návrhu žalovaným 1) společnost Xxx Holding AG ztratila zájem žalobce zaměstnat a pracovní smlouvu ukončila. Jinými slovy v řízení bylo prokázáno, že jediným důvodem ztráty sjednané funkce xxx u uvedené společnosti bylo podání insolvenčního návrhu na žalobce žalovaným 1). Tento závěr

jednoznačně potvrdil i svědek K. K., jehož výpověď soud považuje za přesvědčivou a nemá důvod její obsah zpochybňovat. Soud proto považoval za nadbytečné k návrhu žalovaných vyslýchat další svědky ze společnosti Xxx Holding AG. K námitkám žalovaných a předložené analýze lichtenštejnského práva soud zdůrazňuje, že předmětem posouzení této věci je ztráta zaměstnání žalobce v přímé příčinné souvislosti s jednáním žalovaného 1), nikoliv právně hodnotit aplikaci lichtenštejnského pracovního práva. Nicméně předložená právní analýza potvrzuje argumentaci žalobce, že zahájené insolvenční řízení na žalobce bylo překážkou zápisu žalobce do lichtenštejnského rejstříku jako xxx, což přímo souvisí se smluvními podmínkami v předm. pracovní smlouvě, jak bylo uvedeno shora. Vznik ušlého zisku žalobce prokázal svými pracovními smlouvami výše uvedených společností, které měl uzavřené v době pěti let, v níž požaduje náhradu škody. Soud má však za to, že odpovědnost žalovaných resp. přímá příčinná souvislost s jejich protiprávním jednáním připadá do úvahy pouze pro dobu, kdy lze předpokládat, že žalobce z důvodu zápisu zahájeného insolvenčního řízení v rejstříku bude mít problémy najít si finančně srovnatelnou práci, o níž v důsledku jednání žalovaných přišel. Jak vyplynulo z výše uvedených zjištění, insolvenční návrh byl soudem odmítnut až po roce, tudíž po dobu jednoho roku bylo zahájení insolvenčního řízení na žalobce veřejně přístupné. Dle názoru soudu žalobci s ohledem na jeho kvalifikaci právníka a jazykové znalosti nic po odpadnutí dané překážky (způsobené žalovanými) nebránilo, aby si našel přiměřenou finančně placenou práci. Soud proto přiznal žalobci náhradu škody pouze za první rok počínaje dnem 1.4.2017, přičemž z roční mzdy u společnosti Xxx Holding AG (přepočítáno 23,54 Kč) odečetl roční mzdu, kterou žalobce v rozhodné době pobíral u společnosti Ospelt & Partner Attorneys at Law s.r.o. Výše měsíční mzdy v částce 120 000 Kč u této společnosti byla prokázána z předložené pracovní smlouvy ze dne 31.8.2015. Soud tedy uzavírá, že žalovaný 1) a žalovaný 2) jako ručitel jsou odpovědní dle ust. § 147 IZ k náhradě škody žalobci za ztrátu zaměstnání ve výši 4 138 506 Kč. Do požadovaného zbytku tohoto nároku byla žaloba zamítnuta. Žalobce požadoval zákonné úroky z prodlení ode dne podání žaloby. Soud přiznal žalobci pouze úroky z prodlení ode dne, kdy byla žalovaným doručena žaloba; ve zbytku požadovaného příslušenství z tohoto nároku byla žaloba ve výroku II. zamítnuta.

Do zbytku požadovaných nároku (položky 1, 2, 3, 4 a 6) byla žaloba jako nedůvodná zamítnuta, neboť žalobce přes poučení soudem neprokázal v těchto případech přímou příčinnou souvislost tvrzené škody a protiprávního jednání žalovaného 1). Co se týká pol. 1 nelze mít za prokázané, že jediným důvodem odstoupení od smlouvy budoucí kupní byl podaný insolvenční návrh. Z provedeného dokazování vyplynulo, že žalobce jako budoucí prodávající nedoručil budoucímu kupujícímu návrh na uzavření kupní smlouvy, což ostatně uvedl i F. W. ve své výpovědi ze smlouvy. Nebylo prokázáno ani tvrzeno, že by některá ze smluvních stran do 30.4.2017 projevila zájem na uzavření kupní smlouvy doručením příslušné výzvy druhé smluvní straně. Nic takového nevyplývalo ani z výpovědi svědka F. W.. Soud dále uvádí, že lze přisvědčit námitce žalovaných, že v katastru nemovitostí vyznačená zahájená exekuce na žalobce svědčí závěru, že žalobce byl omezen v nakládání s předm. nemovitostmi, což mohlo být důvodem nerealizování budoucí kupní smlouvy. Žalobce ostatně tuto namítanou argumentaci žalovaných nijak neosvětlil. Ze stejných důvodů pak bylo třeba zamítnout nárok žalobce i v položce nároku 2. Nadto na nemovitostech v k.ú. Xxx vázlo zástavní právo D. A., přičemž ani v tomto případě žalobce ani netvrdil, že by jmenovaný dal souhlas ke zcizení těchto nemovitostí. Ohledně data výpovědi ze smlouvy o smlouvě budoucí ze dne 26.1.2018 nelze přehlédnout, že smlouva byla vypovězena až v době po uplynutí lhůty do 30.12.2017, přičemž žalobce ani svědek K. K. netvrdili, že výzva k uzavření budoucí smlouvy byla některou ze stran smlouvy doručena druhé straně. Lze se tedy důvodně domnívat, že smlouva o smlouvě budoucí ze dne 30.3.2017 pozbyla platnosti ještě předtím, než byla ze strany společnosti Galexum Holding AG vypovězena. Co se týká nároku 3., jak bylo shora uvedeno, žalobce neprokázal tvrzený skutkový stav, tím nelze mít za prokázaný ani tvrzený nárok na náhradu škody. Co se týká nároku č. 4, zde soud konstatuje, že žalobce neprokázal

tvrzený skutkový stav týkající se smlouvy, kterou měl uzavřít se společností ARUBENOLA s.r.o., ani oprávněnost tvrzené smluvní pokuty či tvrzenou výši ušlého zisku. Svědek insolvenční správce Ing. L. S. ničeho, co by prokazovalo nárok žalobce ve své výpovědi neuvedl. Soud neshledal žalobu důvodnou ani ve vztahu k poslednímu nároku č. 6, neboť odkazované faktury advokátů neprokazují, že se jedná o účelně vynaložené náklady právního zastoupení, a to v přímé souvislosti s podaným insolvenčním návrhem žalovaným 1), který byl nadto následně pro vady odmítnut. Soud proto ze všech shora uvedených důvodů žalobu do zbytku v částce 34 862 817,70 Kč zamítnul jak ve výroku III. uvedeno.

S ohledem na částečné vyhovění žalobě se soud dále zabýval procesní kompenzační námitkou započtení žalovaných, vznesenou v řízení jako obranu dle ust. 98 o.s.ř. Žalovaní k důkazu předložili ověřenou kopii směnky vlastní, vystavenou dne 4.4.2016 společností KORAMO s.r.o. bez protestu, per aval T. Z., s vyznačenou platností 4.5.2022 na směnečnou sumu 16 000 000 Kč. Ze směnečného vyplňovacího prohlášení ze dne 11.4.2016 bylo zjištěno, že výstavce vystavil dne 4.4.2016 v Kutné Hoře 1 ks vlastní blankosměnky bez uvedení data splatnosti a směnečné sumy, a to jako prostředek krytí všech současných, budoucích a podmíněných peněžitých dluhů výstavce vůči příjemci (žalovaný 1) plynoucích ze smlouvy o spolupráci č. 042016 uzavřené dne 5.4.2016, jejímž předmětem je dodání asfaltu a pohonných hmot v celkové hodnotě 10 mil. Kč bez DPH. Ze smlouvy o spolupráci ze dne 5.4.2016 bylo zjištěno, že společnost KORAMO s.r.o. jako zákazník, společnost BAMONAFT a.s. a žalovaný 1) jako dodavatelé a společnost SILNICE ČÁSLAV – HOLDING a.s. jako zhotovitel uzavřeli smlouvu, jejímž předmětem bylo dodávání pohonných hmot a asfaltů. Smlouvu podepsal coby ručitel i žalobce. Z aktuálního výpisu z obchodního rejstříku společnosti KORAMO, s.r.o. bylo zjištěno, že na majetek společnosti (dlužníka) byl usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 9.3.2018 prohlášen konkurz.

Soud na základě výše uvedených zjištění dospěl k závěru, že obrana žalovaného není důvodná. Předně má soud za to, že započtení pohledávky, jež má kryt předm. směnka, je v rozporu s ust. § 248/2 IZ, neboť výstavce směnky je v konkurzním řízení. Soud dále odkazuje na ust. § 1982 o.z. s tím, že způsobilá k započtení (na rozdíl od předchozí právní úpravy) je pouze vlastní pohledávka; v případě ručitele tedy chybí podmínka vzájemnosti k započtení. Nadto lze přisvědčit argumentaci žalobce, že žalovaný 1) nijak nespécifikuje namítanou pohledávku k započtení, je tedy na místě aplikovat ust. 1987 o.z. Soud tedy z uvedených důvodů žalobě do částky 4 138 506 Kč vyhověl jak ve výroku I. uvedeno.

Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 142/2 o.s.ř. Žalobce žádal s odkazem na ust. § 150 o.s.ř. s ohledem na rozsáhlé zpětvetí žaloby spolu s důkazní nouzí u některých nároků z důvodů hodných zvláštního zřetele žalovaným náhradu nákladů řízení nepřiznat. Soud s ohledem na zákonnou lhůtu k podání žaloby a složitost dokazování a dále s přihlédnutím ke skutečnosti, že žaloba byla do základů důvodná, aplikoval ust. § 150 o.s.ř. pouze ve vztahu k částečnému zpětvetí (ust. § 146/2 o.s.ř.); poměr neúspěchu žalobce proto do původně žalované částky nepromítl. Soud tedy konstatuje, že žalovaní měli (po částečném zpětvetí žaloby) úspěch ve věci 89,3 %. Každému ze žalovaných vznikly dle vyhl.č. 177/1996 Sb. za účelně vynaložené náklady právního zastoupení náklady za 7 úkonů právní služby po 58 663 Kč (snížené o 20 %) – převzetí a příprava zastoupení, vyjádření ze dne 22.2.2021, vyjádření ze dne 16.11.2021, účast na jednáních soudu – 1.10.2021, 10.12.2021, 4.5.2022 a 1.6.2022 a dále jeden půl úkon za účast na vyhlášení rozsudku; celkem tedy pro oba žalované odměna v částce 879 944 Kč, s připočtením 8x rež. paušál po 300 Kč činí náhrada pro oba žalované celkem částku 882 344 Kč. Po odečtení neúspěchu soud tedy přiznal žalovaným

k náhradě dohromady částku 639 522 Kč. Pro úplnost soud konstatuje, že k náhradě nebylo připočteno DPH, neboť soudu není známo, zda je právní zástupce žalovaných plátcem DPH.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Praze.

V Praze dne 10. června 2022

JUDr. Helena Nebesařová v.r.

předsedkyně senátu